

virket ved ganske særegne Omstændigheder. Det er saaledes bewirket derved, at i visse Dele af Armeen, som for Exempel ved Garden, er der større Udgifter for de Paagældende, hvorfor disse ogsaa maae have en noget større Lønning og et noget større Munderingsgebyr, og det vilde derfor ikke være rigtigt i mine Øine, om man vilde give for Exempel Underofficererne og Commandeersergeanterne af Garden en større Pension end Underofficererne og Commandeersergeanterne i Linien, fordi de have større Indtægter i Garden. Jeg finder det derimod passende, at deslige to Mænd netop sættes paa samme Løn. Jeg skal derhos fremdeles gjøre opmærksom paa, at af Underclassernes Lønninger er en stor Deel Naturalgjenstande, hvis Pris verker, saa at det vilde blive overordentlig vanskeligt og vidtløstigt at gjøre en Gjennemsnitsberegning deraf, idet deraf vilde opstaae verkende Satser, som i et Aar ville give eet Beløb og i det næste Aar et andet. — Den gavnlige Indflydelse, som det vil udøve paa Underclasserne at kunne vide iforvejen omtrent, hvilken Pension de ville faae, vilde derved tabes. Dertil kommer, at Beregningen vilde blive saa forviklet, at Underclasserne ikke selv vilde kunne anstille den, hvilket i flere Henseender vilde være misligt. Endnu troer jeg, at man maa fremhæve dette, at der med Hensyn til flere af de Mænd, der ere i disse Stillinger, uden videre kan finde Forsættelse Sted fra det ene Sted til det andet, hvorved Lønningerne komme til at verke, og jeg troer, at saadanne Forsættelser vilde kunne bringe temmelig megen Forvirring ind i den Pensionsberegning, hvorom Taleren her er; dette er imidlertid maaskee et Punkt af mindre Betydning. Efter hvad jeg saaledes har anført, troer jeg, at de Indvendinger, der kunne fremføres mod den af Regjeringen foreslaaede Pensionering af Underclasserne, ere af en mindre Vægt, og at de forsvinde i Sammenligning med den store Fordeel, der er ved allerede nu at faae en i det Hele taget meget betydelig Forbedring af Underclassernes Pension. Jeg troer endvidere, at det er særdeles vigtigt, at vi faae Invalideoven; jeg anseer det allerede for meget uheldigt, at vi ikke fik den ifjor (Sa.), men jeg vilde ansee det for at være et

endnu større Uheld, om den ikke skulde komme ud iaar. Jeg troer derfor, at vi, uagtet de Indvendinger, der kunne gjøres mod det Forslag, som af Regjeringen er fremlagt, i Betragtningen af alle de af mig udhævde Omstændigheder, maae see ud derover og vedtage det Lovforslag, der er kommet til os, og som ikke alene er blevet fremlagt af Regjeringen, men ogsaa har vundet Bisald i det andet Thing.

Marineministeren: Hvad den sidste ærede Taler fremsførte i sine Slutningsbemærkninger angaaende Vigtigheden for de militære Stater i, at den foreliggende Lov allerede i nærværende Session gaar gennem Thinget, maa jeg naturligviis aldeles samstemme i. Forfaavidt angaaer endeel af de Uttringer, samme ærede Taler fremsførte mod de Principer, der ere gennemførte i denne Lov, da har det glædet mig at finde dem tildeels gjendrevne ved hvad den ærede Taler selv yderligere fremsførte. Han har afvist de Betænkeligheder, der kunde opfattes med Hensyn til Loven, og derefter fremhævet, hvad der dog ialtsald maatte tale for de Principer, Regjeringen har lagt til Grund for sit Lovforslag, og det vil deraf sees, at, skjøndt der vel muligt kunde være Et og Andet at rette ved Loven, maa det dog antages, at det, Regjeringen har lagt til Basis, er det Rette, og som saadant maa oppeie hine mulige Mangler. Et Lovarbejde af det Omfang og af den Vigtighed, som det nærværende, vil naturligviis stedse have enkelte Betænkeligheder og Ulemper ved sig, men Loven i dens Heelhed, i dens Virkninger har Regjeringen troet at maatte ansee for tilfredsstillende; det andet Thing har ligeledes antaget dette, og jeg tør vente, at dette i alle Tilfælde vil være en anbefaling for Loven her i Thinget, saa at den vil blive antagen i samme Skikkelse, hvori den er forelagt. — Der er eet Princip, som den ærede Taler omtalte, men paa hvis Gjendrivelse han ikke nærmere indlød sig, det er Erstatningsspørgsmaalet; det er, hvorvidt Invalidepensionen skal betragtes, ikke som en Understøttelse for den Paagældende, men som en Erstatning for den Overlast, ham er tilføiet i Krigen, for de Saar, der ere ham paadragne, for Tabet af det Lem,